

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Нели Куцкова Въззивно гражданско дело № 20211000502779 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивната жалба на ищеца М. И. Н., подадена срещу решението на Врачанския окръжен съд, Гражданско отделение, постановено на 28.06.2021 г. по т. дело № 45/2020 г., с което искът му за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, предявен на осн. чл. 432, ал.1 от КЗ, е отхвърлен изцяло.

В жалбата се твърди, че решението на окръжния съд е необосновано, тъй като съдът не е обсъдил събраните по делото доказателства в тяхната пълнота, не е съобразил обясненията на вещото лице, изготвило автотехническа експертиза, които са дадени в съдебно заседание. Цитират се правните норми, регламентиращи задълженията на водачите на автомобил при предприемане на маневра завой – чл.25 от ЗДвП. Сочи се и процесуално нарушение на първоинстанционния съд, изразяващо се в цитиране на постановлението на прокурора за прекратяване на досъдебното производство.

Иска се отмяна на решението и уважаване на иска в пълния му предявен размер от 26 000 лева.

Въззиваемият ответник ЗД „ЕВРОИНС“ АД чрез своя процесуален представител оспорва оплакванията на жалбоподателя ищец. В подадения отговор излага съображения, че решението е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Софийският апелативен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, като взе предвид доводите и възраженията на страните, намира следното:

Установено е по делото, че на 21.07.2019 г., около 8.20 часа в град Враца е настъпило ПТП между лек автомобил „Рено“, модел „Сценик“ с рег. № *****, управляван от Т. Б. и велосипедиста М.Н., при което последният е получил телесни увреждания.

Досъдебното производство, образувано по случая, е било прекратено на 17.01.2020 г. с постановление на прокурор при Районна прокуратура – гр. Враца. За да приеме, че не са налице достатъчно данни за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“ от НК, прокурорът е приел, че ПТП е настъпило в резултат от неспазване на дистанция от страна на пострадалия М.Н..

По делото не се спори, че към датата на ПТП лекият автомобил, от удара в който е пострадал ищецът, е бил валидно застрахован за риска „гражданска отговорност“ в ответното застрахователно дружество.

Видно от представените две уведомителни писма, изпратени от ЗД „Евроинс“ АД до ищеца съответно на 28.01.2020 г. и на 28.04.2020 г., М.Н. е заявил претенцията си на 17.01.2020 г., но поради непредставяне на исканите от застрахователя доказателства, изплащане на обезщетение му е отказано.

От приетата от окръжния съд автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. В. П. се установява следният механизъм на ПТП:

Същото е настъпило в светлата част на денонощието, при ясно време и нормална видимост. Лекият автомобил се е движил по бул. „Генерал Леонов“ с посока към кръстовището с ул. „Хаджи Димитър“. Велосипедът, управляван от ищеца, се е движил на разстояние от около 4 метра зад автомобила със скорост от около 20 км/ч. Такава е била и скоростта на автомобила. Велосипедът се е движил на около 80 см. от десния тротоар на платното. Поради паркираните автомобили на платното на бул. „Генерал Леонов“ преди и на мястото на удара, за велосипедиста не е било възможно да се движи отстрани на автомобила.

Преди кръстовището водачът на лекия автомобил намалил скоростта и предприел маневра „завой надясно“. Велосипедистът, виждайки светлината на стоповете на автомобила, е предприел аварийно спиране. Поради недостатъчното разстояние между превозните средства велосипедът се блъснал с предното колело в задната дясна странична част на завиващия лек автомобил. В резултат от удара велосипедистът загубил равновесие и паднал на платното, при което получил наранявания.

При скорост на движение 20 км/ч. опасната зона за спиране на автомобила е 9 м., а на велосипеда – 11 м. Водачът на автомобила е могъл да види в огледалото за обратно виждане движещия се зад него велосипед в момента, когато е предприел завиване надясно.

В заключението експертът е приел, че от техническа гледна точка причината за настъпване на ПТП е неспазването на дистанция от страна на велосипедиста.

При изслушването му в съдебно заседание на 28.05.2021 г. експертът е отговорил на конкретни въпроси на пълномощника на ищеца и е дал допълнителни обяснения. Според инж. П., маневрата „завой надясно“, която е предприел водачът на автомобила, не е сигнализирана достатъчно навреме. Трябвало е даде мигач на около 20-30 м. преди кръстовището и да се убеди, че човекът зад него е видял сигнала и тогава да предприеме завиването. Ако автомобилът е спрял да изчака велосипеда или ако е продължил на право, е могъл да предотврати произшествието. А за велосипедиста не е съществувала възможност да предотврати удара, въпреки че е предприел действия за спиране, тъй като вече е попадал в опасната зона на автомобила и не е имало достатъчно разстояние, за да спре. Не е имал и възможност да заобиколи автомобила – нито отляво, нито отдясно.

От заключението на вещото лице д-р Г. К. – ортопед-травматолог, се установява, че в резултат от ПТП ищецът е получил счупване на лявата ключица. Проведеното лечение е било консервативно – с мека бинтова превръзка. За такова увреждане възстановителният период е 2-3 месеца, от които през първите 1 месец, месец и половина ищецът е търпял болки и страдания. При извършения от д-р К. преглед на ищеца е установено, че същият е възстановен напълно по отношение на обема на движения на лявата раменна става и не са налице трайни последици на здравословното му състояние.

За установяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди пред окръжния съд е разпитана свидетелката А. В., която живее с ищеца в съпружеско съжителство. Пред съда В. е разказала, че след ПТП той имал много силни болки и спял на стол, понеже не можел да си легне. Не можел сам да се облече, да се изкъпе и за тези дейности му помагала свидетелката. На работа се върнал след два месеца, но продължава да се оплаква от болки в ръката при промяна на времето, не може да вдига тежко.

Преди ПТП работел в автомивка, която се намирала далеко от дома на семейството и редовно пътувал на работа с велосипед. След увреждането не смеел да се придвижва с велосипед, страхувал се от автомобили.

С оглед на горните доказателства, по основните спорни въпроси въззивният съд намира следното:

Относно деликтната отговорност на водача на застрахования автомобил: Като се съобразят обясненията на вещото лице инж. В. П., дадени в съдебно заседание, се налага извод, че за водача на лекия автомобил е съществувала възможност да предотврати произшествието, ако достатъчно навреме преди приближаване на кръстовището е дал сигнал, че възнамерява да предприеме маневра „завой надясно“. Несвоевременно сигнализиране за предстоящата маневра представлява нарушение на чл.26, ал.1 от ЗДвП, който задължава водача, преди да завие или да започне каквато и да е маневра, свързана с отклонение встрани, своевременно да подаде ясен и достатъчен за възприемане сигнал. Налице е и нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, който задължава водача на пътни превозни средства, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него и да се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Налице са предпоставките на чл.45 от ЗЗД за ангажиране на отговорността на водача на автомобила Т. Б. за причиняване на неправомерно увреждане, следователно и на функционално обусловената от нея договорна отговорност на застрахователя на делинквента.

Относно приноса на пострадалия за настъпване на ПТП: Ищецът също е допринесъл за уврежданията си, тъй като се движил зад автомобила при нарушение на чл.23, ал.1 от ЗДвП, който задължава водача на всяко пътно превозно средство да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

Въззивният съд намира, че съпричиняването на ищеца за настъпване на вредоносния резултат е 50 %.

Относно справедливия размер на обезщетението: Съдът взе предвид тежестта на увреждането, продължителността на възстановителния период, обстоятелството, че ищецът е млад мъж, който полага физически труд в автомивка и като съобрази социално-икономическата обстановка към месец юли 2019 г., намира, че справедливото обезщетение е 20 000 лева.

С оглед на приетото съпричиняване, на ищеца следва да се присъдят 10 000 лева. В този смисъл следва да бъде изменено решението на окръжния съд. Лихва за забава се дължи от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя – 17.01.2020 г.

По разноските:

За производството пред окръжния съд ищецът е документирал разходи за депозити на свидетел и вещи лица в размер на общо 570 лева. Бил е представяван от

адв. Г.Й. при условията на чл.38 от ЗА. Освободен е от задължението за заплащане на държавна такса. Съразмерно на уважената част от иска, на ищеца се дължат 285 лева. За процесуално представителство при цена на иска 26 000 лева, адвокатското възнаграждение, изчислено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, възлиза на 1 310 лева. Съразмерно на уважената част от иска, на адв. Й. се дължат 504 лева възнаграждение за първоинстанционното производство.

Застрахователното дружество е заплатило 270 лева за свидетел и вещи лица. Заявило е и претенция за заплащане на 450 лева юрисконсултско възнаграждение. Окръжният съд е присъдил 300 лева юрисконсултско възнаграждение и 270 лева разноси – общо 570 лева. Настоящият съдебен състав намира, че в частта за юрисконсултското възнаграждение решението не следва да бъде изменяно – предвид фактическата и правна сложност на спора и осъществената защита на застрахователното дружество. Съразмерно на отхвърлената част от иска, на ответника се дължат половината от заплатените разноси, а именно – 135 лева или общо – 435 лева. Над тази сума решението следва да бъде отменено.

За производството пред апелативния съд жалбоподателят не е направил разноси, отново е бил представляван при условията на чл.38 от ЗА. С оглед на уважената част от жалбата, в полза на адв. Г.Й. следва се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 504 лева.

Ответникът по жалбата претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение – 450 лева. С оглед на отхвърлената част от жалбата, в полза на въззиваемия ответник следва да се присъдят 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Тъй като ищецът е бил освободен от заплащане на държавна такса, на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на съда 400 лева за производството пред окръжния съд и 200 лева за апелативния съд.

Воден от горното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260084/28.06.2021 г. от Врачанския окръжен съд, Гражданско отделение, постановено по т. дело № 45/2020 г., В ЧАСТТА, с която искът на М. И. Н., предявен на осн. 432, ал.1 от КЗ е бил отхвърлен за сумата 10 000 /десет хиляди/ лева и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 да заплати на М.И. И. с ЕГН ***** от гр. ***, ул. „****“ № * сумата **10 000** /десет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със

законната лихва, начислявана от 17.01.2020 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТМЕНЯ решение № 260084/28.06.2021 г. от Врачанския окръжен съд, Гражданско отделение, постановено по т. дело № 45/2020 г., В ЧАСТТА, с която М. И. Н. е осъден да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД разноски за производството пред Врачанския окръжен съд над 435 /четиристотин тридесет и пет/ лева.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 да заплати на адвокат Г.Й. от САК възнаграждение за процесуално представителство пред Врачанския окръжен съд в размер на **504** /петстотин и четири/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА решението на Врачанския окръжен съд в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 да заплати на адвокат Г.Й. от САК възнаграждение за процесуално представителство пред Софийския апелативен съд в размер на **504** /петстотин и четири/ лева.

ОСЪЖДА М.Н. И. с ЕГН ***** от гр. ***, ул. „****“ № * да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 юрисконсултско възнаграждение за производството пред Софийския апелативен съд в размер на **200** /двеста/ лева.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 да заплати по сметката на Софийския апелативен съд **400** /четиристотин лева/ държавна такса за производството пред Врачанския окръжен съд и **200** /двеста/ лева държавна такса за производството пред Софийския апелативен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му, при спазване на изискванията на чл.280 и чл.284 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____